Parsha and Manuscript: Massei

An analysis of Rashi's commentary through Oxford's Hebrew manuscripts regarding the reason for writing the journeys from Egypt: Rebuke or kindness?

Numbers Chapter 33

- These are the journeys of the children of Israel who left the land of Egypt in their legions, under the charge of Moses and Aaron.
- Moses recorded their starting points for their journeys according to the word of the Lord, and these were their journeys with their starting points.

א צַּׁלֶּה מַסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵׁל אֲשֶׁר יֶצְאָוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִצְבִאֹתָם בִּיִד־מֹשֶׁה וְאָהַרְוֹ:

ב וַיִּכְתֹּב משֶׁה אֶת־מוֹצֵאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם עַל־פִּי יַהוֹה וְאֵלֶה מַסְעֵיהָם לְמוֹצֵאֵיהַם:

Rashi

R. Tanchuma expounds it in another way. It is analogous to a king whose son became sick, so he took him to a far away place to have him healed. On the way back, the father began citing all the stages of their journey, saying to him, 'This is where we slept, here we were cold, here you had a headache, etc.'

Midrash Tanchuma (Massei 3); Numbers Rabbah (23:3)

These are the journeys: It is analogous to a king whose son became sick, so he took him to a certain place to have him healed. On the way back, the father began to recount all the stages of their journey, saying to him, 'This is where we **slept**, here we were **cold**, here you had a **headache**.' So the Holy One, blessed be He, said to Moses: 'Recount to them all the places where they **provoked** me.' It therefore says: These are the journeys.

Manuscripts

CCC MS 165 12th century

אסעת יז איסורן של י אשה יול תנחול דרש כן דרשה אחרת משל למיך שהיה בנן חולה והולים למקום רחור לרפותי כיון שהיו חוורין התחיל אביו מונה כל המסעת אומר לו כאן ישנעי כאך הוקרע כאן חששת מתראשך כן ויחע בהבמה על שם לשון הרעשל מרעים שבמה יובן לך ומה יוסיף לך

MS. Oppenheim 34, fol. 96 (1201-1225)

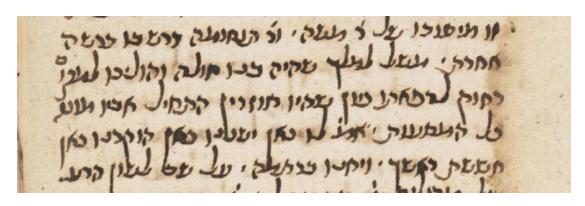
אלא עשרים ושהם מסעות זו מימוח של ר משה ור תנחומי דרש בו הושה אחת.
משל נמלך שהיה בנו חולה והועכו אל
מקום רחוק לרפאתו כיון שהיו חוזרין
התחיל אכיז מינה כל המסעות אומר
לו כאן שננו כאן הוקונו כאן חשטרת
אתרישר וכן ייחנו ברתמוה עלשם

MS. Canonici Or. 35, fol. 193 (1401-1425)

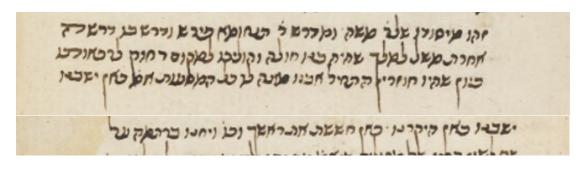
החלבעים י נינד שכל לו שנה לו נשעו של למשעות וה מיסורן של המיל הרושן יול תנחומה דרש בו דרשה אחרת משל למלך שהיה ביוחולה והול" למקום רחוק לרפאת ביון שהיו חוורין התחיל אבו מונה כל המשעות ואומר ל בזן שבין בזן הקריו בזן חשת ברחשך וכן יוחנו ברתמה יעל שם לשון

MS. Huntington 389, fol. 92 (1301-1400)

הררשן ור תנחומה דרש דרשה אחרת
משללגלך שהיה בני חולה והולכו למקום
מונה כל המסעות ואומלו כאן ישבע כאן
הוקרנו כאן חששת בראשך כך אמ הקבה
למשה מנה להם כל המסעות כרי שירעי
כמה הכעיסוע וכמה נפים עשיתי להם בכלמהע
ומסעי ויחנו ברתמה עשים לשון הרע של

MS. Huntington 445, fol. 62 (1376-1400)

MS. Michael 384, fol. 117 (1399)

שנה לא נפע אלא כ' משעת מיסורו שלה משה הדרשן ול הנחומא דרש משל למולך שהיה בבן יוולה והוליבו למקום יחוק לרפחת עון שהיו חו חוזרין התחיל יופו מונה כל המסעות אומר לו כדן ישכיו כדון מירעליו דבר פרוע מון חשת בראשך וכן יוחנו ברתמה על שם לשון הרע נה

MS. Oppenheim 35, fol. 89 (1408)

מסעות לא נסע אלא כ ניסעות משל למלך שהיה כנו חולהזה חיכן למקום רחוך לרפוותו כיון שפון לחזרובן התחיל אבין מונה כל המסעות יווי לו כיון ישנגן כיון חפט חששון משעון כי של פי יל מלמר שמת בעשיהה: וישמע